

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/262/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313214981
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1313214981.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci navrhovateľa: I. P., L.. XX. X. XXXX, J. B. XX, K. B., štátny občan SR, proti odporcom: 1/ Dražobná spoločnosť, a. s., Gunduličova 3, Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s. r. o., Vlčkova 18, Bratislava, IČO: 36 795 038, 2/ N. Č., L.. XX. X. XXXX, J. Ď. XXXX/XX, J., štátna občianka SR, zastúpená: Advokátska kancelária ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, 3/ G. Č., L.. XX. X. XXXX, J. Ď. XXXX/XX, J., štátny občan SR, zastúpený: Advokátska kancelária ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, 4/ Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, o určenie neplatnosti dražby, na odvolanie navrhovateľa a odporcu v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 2. decembra 2014, č. k. 14C/146/2013-376, jednohlasne (pomero hlasov 3 : 0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť odporcovi v 1/ rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,52 euro, na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s. r. o., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť odporcom v 2/ a 3/ rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,52 eura, k rukám ich právneho zástupcu Advokátskej kancelárii ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o., v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovi v 4/ rade sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcom 1/ až 4/ domáhal určenia neplatnosti druhého kola opakovanej dražby uverejneného v dražobnom registri dražieb dňa 2. 7. 2013 pod číslom XXXX/XXXX, spísaného notárskou zápisnicou 2066/2013 o osvedčení priebehu dražieb zo dňa 24. 7. 2013 a navrhovateľa zaviazal povinnosťou zaplatiť odporcovi v 1/ rade k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 498,48 eura, odporcom v 2/ a 3/ rade k rukám ich právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 414,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku a odporcovi v 4/ rade náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 91 ods. 2, § 488, § 489 zák.č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Občiansky zákonník“), § 12 ods. 1, § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a vecne nesprávnym vymedzením okruhu účastníkov konania majúcim

za následok nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, ako aj oneskoreným namietaním nesprávneho ohodnotenia dražených nehnuteľností. Uviedol, že v zmysle § 21 zákona o dobrovoľných dražbách musia byť účastníkmi konania o neplatnosť dražby či už na procesnej strane navrhovateľa alebo odporcu navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a osoba dotknutá na svojich právach porušením zákona o dobrovoľných dražbách. Tieto subjekty tvoria spolu nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 91 ods. 2 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O. s. p.“) buď aktívne (na strane navrhovateľa) alebo pasívne (na strane odporcu), ktoré ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 23. 6. 2010, sp. zn. 5Cdo/51/2009 vyplýva z predpokladov určenia neplatnosti dražby súdom, z dôsledkov, ktoré z určenia neplatnosti dražby vyplývajú pre právne vzťahy týchto osôb, ako aj z toho, že účinok rozhodnutia o žalobe sa musí vzťahovať na všetkých, ktorých práv a povinností sa výsledok dražby týka. V danej veci však súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase vykonania dražby nie vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa, ale boli v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a teda vlastníckymi draženej nehnuteľnosti boli v tom čase navrhovateľ a S. P., O.. L., vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/1. Manželka navrhovateľa podľa súdu prvého stupňa mohla vstúpiť do konania na stranu navrhovateľa s tým, že by tvorili aktívne nerozlučné spoločenstvo, alebo ju mohol navrhovateľ v spore označiť ako ďalšieho odporcu a tvorila by s ostatnými odporcami pasívne nerozlučné spoločenstvo. Ako spoluvlastníčka vydražených nehnuteľností však musela byť účastníkom konania buď aktívne alebo pasívne legitímovaným, pretože predmet konania sa dotýka jej práv a povinností ako spoluvlastníčky dražených nehnuteľností. Konštatoval, že keď navrhovateľ neoznačil v spore ďalšieho účastníka - S. P., O.. L., ktorej práva a povinnosti boli spornou dražbou dotknuté, hoci táto osoba mala tvoriť nerozlučné spoločenstvo s ostatnými účastníkmi konania na strane odporcov, a teda nesprávne vymedzil okruh účastníkov konania. Nedostatok pasívnej legitímácie v konaní bol prvým dôvodom, pre ktorý súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol.

Ako ďalší dôvod zamietnutia návrhu na začatie konania súd prvého stupňa uviedol aj skutočnosť, že navrhovateľ v návrhu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podanej v zákonnej lehote troch mesiacov od udelenia príklepu vzniesol jedinú námietku, a to proti ohodnoteniu nehnuteľností predávaných na dražbe. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že odporca 1/ ako dražobník dal pre určenie ceny nehnuteľnosti v zmysle § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách vypracovať znalecký posudok nezávislému znalcovi, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, na sumu 162.000 eur. Navrhovateľ tento posudok nenamietal pred konaním dražby a v samotnom návrhu na začatie konania uviedol, že až po dátume príklepu, t. j. po 24. 7. 2013 si dal vypracovať znalecký posudok č. 39/2013 zo dňa 13. 5. 2013, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu dražených nehnuteľností na sumu 212.000 eur. Navrhovateľovi a jeho manželke bol pritom znalecký posudok č. 33/2013 riadne doručený v dostatočnom predstihu pred konaním dobrovoľnej dražby (navrhovateľovi dňa 6. 5. 2013 a jeho manželke dňa 10. 4. 2013, pričom dražba sa konala dňa 24. 7. 2013). Mal za to, že navrhovateľ ničím nepreukázal svoje tvrdenie, že pred konaním dobrovoľnej dražby odporca 1/ disponoval kontra posudkom, čo odporca 1/ v konaní popieral. Uviedol, že zo strany navrhovateľa nebola počas celého priebehu dražby a podľa Notárskej zápisnice č. N/2066/2013, Nz 24847/2013, NCR1s 25429/2013, osvedčujúcej priebeh druhého kola dražby, na ktorej bol prítomný aj navrhovateľ, ani v deň konania dražby, vznesená nijaká námietka, a to ani voči znaleckému posudku č. 33/2013, ktorý dal vypracovať odporca 1/, ktorý tak nemal dôvod nechať vypracovať kontrolný znalecký posudok. Podľa názoru súdu prvého stupňa vzhľadom na to, že navrhovateľ do udelenia príklepu nerozporoval predmetný znalecký posudok, ktorý dal vypracovať odporca 1/, a to aj napriek tomu, že už mal znalecký posudok vypracovaný znalkyňou W.. Y. dňa 13. 5. 2013, po príklepe už znalecký posudok, resp. stanovenie ceny nehnuteľností týmto posudkom namietat nemohol. Konštatoval, že ďalšími dôvodmi, ktoré mali zakladať neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktoré uviedol navrhovateľ v priebehu konania, sa nezaoberal, pretože v zmysle § 21 ods. 1 zák. o dobrovoľných dražbách navrhovateľovi zaniklo právo domáhať sa neplatnosti dražby z týchto ďalších dôvodov neuplatnením v zákonnej trojmesačnej lehote od udelenia príklepu, po uplynutí ktorej nemožno rozširovať dôvody neplatnosti dražby.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 O. s. p. a v konaní úspešným odporcom 1/, 2/, 3/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia. Úspešnému odporcovi 4/ náhradu trov konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil. Pri výpočte trov právneho zastúpenia súd prvého stupňa vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z., ktorá pri právnych úkonoch vykonávaných v roku 2013 predstavovala sumu 60,07 eura a v roku 2014 sumu 61,87 eura. Odporcovi 1/ súd tak podľa § 13 ods. 1 písm. a), b), c) uvedenej vyhlášky priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 498,48 eura, a to za dva

úkony právnej služby á 60,07 eura (prevzatie a príprava zastúpenia 29. 10. 2013, vyjadrenie k návrhu z 29. 10. 2013), 4 úkony právnej služby á 61,87 eura (odvolanie z 5. 2. 2014, vyjadrenie z 14. 10. 2014, účasť na pojednávaniach dňa 9. 9. 2014, 2. 12. 2014) + režijný paušál: 2x á 7,81 eura + 4x á 8,04 eura + 20 % DPH v sume 83,08 eura. Odporcom 2/ a 3/ priznal podľa § 13 ods. 1 písm. a), b), c) uvedenej vyhlášky trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 414,59 eura, a to za dva úkony právnej služby á 60,07 eura (prevzatie a príprava zastúpenia rok 2013, vyjadrenie k návrhu z 28. 10. 2013), 3 úkony právnej služby á 61,87 eura (účasť na pojednávaniach dňa 9. 9. 2014, 2. 12. 2014, vyjadrenie z 8. 10. 2014) + režijný paušál: 2x á 7,81 eura + 3x á 8,04 eura + 20 % DPH v sume 69,10 eura.

Súd prvého stupňa z dôvodu zabezpečenia bezprieťahového konania o veci rozhodol s odkazom na § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 2. decembra 2014, keď žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania doručenú súdu dňa 1. 12. 2014 vyhodnotil ako účelovú, nakoľko z dopytu ošetrujúcej lekárkou - C.. C. zistil, že navrhovateľ bol zo zdravotného hľadiska schopný zúčastniť sa predmetného pojednávania. Konštatoval, že navrhovateľ mal tiež dostatočný časový priestor na zabezpečenie nového právneho zástupcu, a to od 17. 10. 2014, kedy odvolal plnú moc udelenú advokátovi, do 2. 12. 2014. V tejto súvislosti poukázal aj na žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania, ktoré boli vytyčené na 6. 5. 2014 - z dôvodu PN vystavenej dňa 5. 5. 2014, na 26. 6. 2014 - z dôvodu PN, na 21. 10. 2014 - z dôvodu PN vystavenej dňa 17. 10. 2014, ako aj vypovedania plnej moci advokátovi a následného hľadania si nového advokáta a z rovnakých dôvodov aj pojednávania vytyčeného na 2. 12. 2014. Navrhovateľ sa dostavil len na pojednávanie vytyčené na 9. 9. 2014, na ktorom uviedol, že sa pridržiava vyjadrení svojho právneho zástupcu. Opísané konanie navrhovateľa tak označil súd prvého stupňa za vyhýbanie sa súdnemu konaniu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý dôvodiac odňatím možnosti konať pred súdom žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní navrhovateľ poukázal, na to, že aj keď podľa vyjadrenia ošetrujúcej lekárkou C.. C. sa zo zdravotného hľadiska mohol zúčastniť pojednávania konaného dňa 2. 12. 2014, nemal počas jeho práceneschopnosti upravenú dobu vychádzok. Uviedol, že ak by počas práceneschopnosti išiel dňa 2. 12. 2014 na pojednávanie v danej veci, a to bez určenia doby vychádzok, porušil by tým liečebný režim a v dôsledku kontroly Sociálnej poisťovne by mohol prísť o nemocenské dávky. Podľa názoru navrhovateľa uvedenú skutočnosť však súd prvého stupňa nezohľadnil a rozhodol bez toho, aby sa mohol k veci vyjadriť.

V časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie odporca 1/, ktorý žiadal v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že súd navrhovateľovi uloží povinnosť na náhradu trov konania odporcu 1/ v sume 4.945,06 eura, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a súčasne mu prizná náhradu trov odvolacieho konania v sume 824,69 eura, alternatívne zrušiť a vec mu v časti náhrady trov konania vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vec nesprávne právne posúdil, keď na určenie základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta za úkony právnej služby formalisticky aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Aj keď predmetom konania v danej veci bolo určenie neplatnosti dražby, táto sa vzťahuje k určitému predmetu dražby, ktorého hodnota je jasne vyjadrená v peniazoch. Mal za to, že predmetom dražby je vždy určitá vec alebo súbor vecí, ktorých hodnotu je možné bez väčších ťažkostí určiť, pretože bola stanovená v procese samotnej dražby ako cena dosiahnutá vydražením a navyše pri nehnuteľnostiach je to vždy cena sprevádzaná znaleckým posudkom. Cena dosiahnutá vydražením tak predstavuje aktuálnu a reálnu hodnotu predmetu sporu, ktorá je priamo vyjadrená vo forme ceny dosiahnutej vydražením, a preto nie je možné konštatovať, že hodnotu predmetu sporu nie je možné ohodnotiť, čo i len s nepomernými ťažkosťami, práve naopak hodnota predmetu sporu je známa od začiatku a je vyjadrená jasným číselným vyjadrením peňažnej sumy. Poukázal tiež na to, že výsledkom konania o určenie neplatnosti dražby je navrátenie vlastníckeho práva k veci s reálnou a jednoducho vyčísliteľnou hodnotou, ktorá bola predmetom dražby, a to prostredníctvom výroku súdu, ktorým vyhlási dražbu za neplatnú, čím zaniknú účinky príklepu a dochádza k reálnemu navráteniu do predošlého stavu, inak navráteniu vlastníctva. Navrhovateľ úspešný v rámci konania o určenie neplatnosti dražby tak už nemusí spraviť žiadny ďalší úkon smerujúci k navráteniu vlastníckeho práva, pretože dochádza k automatickému zániku účinkov príklepu. Bol názoru, že vo svojom dôsledku je konanie o určenie neplatnosti dražby aj konaním o určenie vlastníckeho práva k predmetu dražby, predstavuje však konanie priamo predvídané zákonom o dobrovoľných dražbách. Ak preto platí predpoklad, že v rámci

konania o určenie vlastníckeho práva je hodnotou predmetu sporu akceptovaná hodnota veci alebo práva, tak potom neexistuje právne udržateľný prístup, ktorý pre konanie o určenie neplatnosti dražby (len inak označené, ale svojimi dôsledkami identické ako konanie o určenie vlastníctva), stanovuje, že hodnota predmetu sporu nie je oceniteľná, resp. je oceniteľná len s nepomernými ťažkosťami. Konštatoval, že súd prvého stupňa preto pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny nesprávne vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. Vyslovil názor, že § 10 ods. 2 uvedenej vyhlášky predstavuje adekvátnu odmenu advokáta za poskytnuté služby, ktorá okrem iného reflektuje aj zložitosť a význam veci pre klienta. Za správne preto odporca 1/ považoval, aby odmena advokáta v sporoch o neplatnosť dražby bola určovaná s ohľadom na hodnotu veci, ku ktorej hrozí mandantovi strata vlastníckeho práva, pretože je s tým logicky spojená aj vyššia zodpovednosť advokáta za kvalitu poskytovaných právnych služieb. Výklad právnej normy zvolený súdom prvého stupňa tak nebol s účelom právnej normy, ktorým je odmeniť advokáta za poskytnuté právne služby s ohľadom na hodnotu predmetu sporu. V tejto súvislosti odporca 1/poukázal aj na názory prezentované v tomto smere Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 119/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre vo veci sp. zn. 6Co/4/2008 zo dňa 18. 3. 2008, ktorý v spore o určenie neplatnosti dražby vychádzal pri rozhodovaní o náhrade trov konania z hodnoty draženej veci.

Odporca 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázal na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), v zmysle ktorej možno napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v danej veci preskúmať len v rozsahu a z dôvodu posúdenia otázky, či postup súdu prvého stupňa, keď nevyhovel navrhovateľovej žiadosti o odročenie pojednávania a vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti, bol súladný so zákonom, alebo mu týmto postupom konajúceho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. S poukazom na znenie § 119 ods. 1 v spojení s § 119 ods. 3 O. s. p., ako aj aplikačnú prax (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/130/2012) sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že zo strany navrhovateľa neboli splnené zákonné predpoklady pre odročenie pojednávania, a preto vo veci mohol konať a rozhodovať v jeho neprítomnosti. Podľa odporcu 1/ neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že porušením vychádzok by zo strany Sociálnej poisťovne mohol prísť o nemocenské dávky, nakoľko jedinou právne relevantnou skutočnosťou vo vzťahu k posúdeniu žiadosti o odročenie pojednávania podľa § 119 ods. 3 O. s. p. je vyjadrenie ošetrojúceho lekára ohľadom možnosti účasti na súdnom pojednávaní z hľadiska zdravotného stavu. Uvedenú odvolaciu námietku označil za nedôvodnú aj z toho dôvodu, že ak by sa navrhovateľ pojednávania osobne zúčastnil, tak by mal možnosť vyžiadať si priamo od súdu doklad preukazujúci jeho účasť na pojednávaní, ako aj dobu trvania súdneho pojednávania, ktorý by následne v prípade potreby predložil sociálnej poisťovni, ktorá by ho musela akceptovať, keďže ide o zákonnú povinnosť účastníka konania dostaviť sa na predvolanie na súd. Na podporu svojej argumentácie priložil odporca 1/ ako dôkaz vyjadrenie Sociálnej poisťovne k otázke porušenia liečebného režimu v prípade účasti na pojednávaní súdu. Ďalej odporca 1/ poukázal na opakovane uplatňované obštrukčné praktiky navrhovateľa. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov žiadal potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 1.242,07 eura.

Odporcovia v 2/ a 3/ rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedli, že navrhovateľ nepreukázal, že nemal vychádzku v čase určenom ako termín posledného pojednávania a v konaní pred súdom prvého stupňa žiadnym spôsobom nežiadal o vytyčenie termínu pojednávania v čase jeho vychádzok, iba zneužíval inštitút práceneschopnosti ako dôvod na odročovanie pojednávania. Poukázali na to, že navrhovateľ v odvolaní netvrdil, že by sa nemohol dostaviť na súd, pretože by mu v tom bránila zdravotná prekážka a vo veci už bol riadne na pojednávaní vypočutý. Taktiež cestou svojho právneho zástupcu sa navrhovateľ k veci vyjadril vo viacerých podaniach s tým, že nové návrhy na doplnenie dokazovania nemal a jeho právny zástupca už zaslal súdu záverečnú reč. Z uvedeného odporcovia 2/ a 3/ vyvodili, že navrhovateľ nemá záujem na vedení konania, ale vyhľadáva obštrukcie, ktorými neúmerne predlžuje konanie, nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, nepredložil žiadne dôkazy, iba zneužíva fakt, že sa fyzicky nachádza v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve odporcov 2/ a 3/, ktorú užíva bez akejkoľvek odplaty. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preto žiadali ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 87,52 eura (1 úkon právnej služby á 64,54 eura + režijný paušál 8,39 eura + 20 % DPH).

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia

zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom navrhovateľa a odporcu 1/ považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O. s. p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov navrhovateľa a odporcu 1/ obsiahnutých v ich odvolaniach.

Predmetom odvolacieho prieskumu v dôsledku odvolania podaného navrhovateľom je posúdenie, či došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu, a to odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f) O. s. p.) sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f) O. s. p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Podľa § 101 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 119 ods. 1 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 O. s. p. účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, kedy sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 O. s. p. ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa s odkazom na § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával dňa 2. 12. 2014 v neprítomnosti navrhovateľa, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk ešte dňa 31. 10. 2014. Deň pred termínom pojednávania doručil navrhovateľ súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu dočasnej práceneschopnosti od 27. 11. 2014 a hľadania si nového právneho zástupcu, nakoľko dňa 17. 10. 2014 vypovedal plnomocenstvo právneho zástupcovi C.. C. Y.. K žiadosti priložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavenej dňa 28. 11. 2014 C.K.. S. C.. Aj napriek tomu, že žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania nespĺňala zákonné náležitosti podľa § 119 ods. 3 O. s. p., pretože k nej nebolo pripojené vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že navrhovateľ nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného

stavu zúčastniť sa pojednávania, súdu prvého stupňa sa dopytom u ošetrojúcej lekárky navrhovateľa C. C. (č. I. 365) ešte v deň doručenia žiadosti o odročenie pojednávania podarilo zistiť, že navrhovateľovi jeho zdravotný stav nebránil v účasti na pojednávaní súdu. V nadväznosti na uvedené súd prvého stupňa postupoval správne a plne v súlade s citovaným ust. § 119 O. s. p., keď žiadosti navrhovateľa, ktorý nepreukázal existenciu dôležitého dôvodu pre opakované odročenie pojednávania z rovnakých dôvodov na jeho strane, nevyhovel. Na uvedenom nič nemenia ani odvolacie námietky, v ktorých navrhovateľ poukazoval na porušenie liečebného režimu účasťou na pojednávaní nariadenom mimo doby povolených vychádzok, čo však žiadnym spôsobom nepreukázal, nakoľko predmetná skutočnosť, nie je v zmysle § 119 O. s. p., ako poukázal aj odporca 1/, relevantná pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o odročenie pojednávania. Ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania konaného dňa 2. 12. 2014 nebolo podľa odvolacieho súdu možné klasifikovať ani hľadanie si nového právneho zástupcu, a to jednak z dôvodu, že navrhovateľ mal od vypovedania plnej moci predchádzajúcemu právnenému zástupcovi (17. 10. 2014) dostatok času na splnomocnenie iného právneho zástupcu, ako aj z dôvodu, že právo na zastupovanie účastníka konania právny zástupcom v spore nemožno zneužívať na úkor ústavných práv protistrany na plynulé a bezpriehľadné prerokovanie veci pred súdom. Neprehliadnuteľným je v tejto súvislosti aj to, že navrhovateľ rovnakými skutočnosťami ospravedlňoval svoju neúčasť aj na troch zo štyroch predchádzajúcich pojednávaniach, v ktorých žiadosť o odročenie pojednávania doručil tiež krátko pred termínom pojednávania.

Procesným postupom súdu prvého stupňa korešpondujúcim ustanoveniam Občianskeho súdneho poriadku, majúcim za cieľ zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p.), tak nedošlo k naplneniu jediného navrhovateľom namietaného odvolacieho dôvodu, a to odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.). Uvedené platí o to viac, že navrhovateľ sa osobne zúčastnil pojednávania konaného dňa 9. 9. 2014, na ktorom sa plne pridržiaval vyjadrení svojho právneho zástupcu a v priebehu ďalšieho konania nenavrhol žiadne dôkazy na doplnenie dokazovania, ktoré by zostali súdom prvého stupňa nepovšimnuté. Naopak odvolací súd je toho názoru, že obštruktívnemu konaniu navrhovateľa, ktorý po tom, ako inicioval súdne konanie, sťažoval jeho plynulý priebeh a sám si znemožnil realizáciu svojich procesných práv, nemožno priznať právnu ochranu.

Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj odvolanie odporcu v 1/ rade podané z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci voči výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi v 1/ rade k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 498,48 eura. V súvislosti s odvolacou argumentáciou odporcu 1/ odvolací súd konštatuje, že Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej praxi viackrát rozhodli, že v prípade určovacích žalôb sa náhrada trov konania v časti odmeny advokáta za zastupovanie vo veci v režime vyhlášky č. 655/2004 Z. z. určuje podľa § 11 ods. 1, a teda platí, že hodnotu takejto veci alebo práva nie je možné vyjadriť v peniazoch. Predmetom konania je totiž preskúmavanie zákonnosti právneho úkonu a nie rozhodovanie o konkrétnom práve alebo povinnosti, ktoré z neho vyplývajú, ako nesprávne namieta odporca 1/. V tomto smere odvolací súd poukazuje napr. na odôvodnenie uznesenia NS SR zo dňa 29. 7. 2010, sp. zn. 2MCdo/8/2009, ktoré v nadväznosti na ustálenú súdnu prax podrobne ozrejmuje dôvody, pre ktoré nemožno predmet konania o určenie neplatnosti právneho úkonu považovať na účely odmeny advokáta ako peniazmi oceneľný. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým argumentoval odporca 1/ sa týkalo inej veci, predmetom ktorej bolo určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, nie určenie neplatnosti právneho úkonu. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ odporca 1/ poukazoval na rozhodnutie odvolacieho senátu iného súdu, tak týmto rozhodnutím odvolací súd v danej veci nie je viazaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov priznal odporcovi 1/ a odporcom 2/, 3/ náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa (odporcu 1/ zo dňa 2. 4. 2015 a odporcov 2/ a 3/ zo dňa 17. 3. 2015) v sume 64,54 eura + režijný paušál: 8,39 eura + 20 % DPH v sume 14,59 eura, spolu v sume 87,52 eura. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny odvolací súd vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. z rovnakých dôvodov, pre ktoré nevyhovel odvolaniu odporcu 1/ voči rozhodnutiu v časti o náhrade trov konania.

Odporcovi 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a ani si ju neuplatnil (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.